

Det ærede Medlem omtalte ogsaa et Forhold, som jeg maa sige et Par Ord om. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at paa Finansloven for 1910 vare Lønningerne til Officererne opførte til et Beløb af noget over to Mill. Kr., men at de paa det foreliggende Finanslovsforslag ere stegne med 17—18 Procent, og det, siger han, er en Følge af Lønningsforhøjelserne. Men det er jo ikke Tilfældet, det er ogsaa en Følge af, at vi have faaet ikke saa faa flere Officerer. Det er jo givet, at naar vi udvide vor Hærordning, maa der ogsaa flere Officerer til, det ved det ærede Medlem godt, og det er jo navnlig det, der har medført den Stigning, det ærede Medlem sigter til. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa det ærede Medlems Betragtninger; det er, som jeg sagde før, Gentagelser af tidligere Udtalelser, og de ere drøftede tidligere her i Tinget.

Zahle: Da vi ved nærværende Lovforslags anden Behandling havde en temmelig indgaaende og almindelig Drøftelse af Forslaget, skal jeg i dette Øjeblik i alt væsentligt indskrænke mig til at anbefale de Ændringsforslag, som jeg er Medforslagsstiller af. Jeg skal dog overfor de almindelige Betragtninger, som den ærede Ordfører gjorde gældende, gøre opmærksom paa, at naar han siger, at det, som her vedtages, er en nødvendig Følge af den Hærlov, som blev vedtagen i forrige Rigsdagssamling, er der dog dertil at bemærke, at det under Rigsdagsforhandlingerne og under alle Valgforhandlingerne bestemt blev lovet, at de Udgifter, som vare forbundne med den vedtagne nye Hærordning, ikke skulde komme til at overstige $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. for de ordinære og $31\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for de ekstraordinære Militærudgifters Vedkommende, men alt det, som her vedtages, gaar ud over dette. Ligeledes er det bestemt lovet, at Militærudgifternes samlede Beløb skulde holde sig indenfor et Maksimum, som ligeledes bliver overskredet med de $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., her er Tale om at bevilge. Noget saadant burde ikke finde Sted, Flertallet her i Tinget burde holde paa, at de en Gang fastsatte Beløb ikke blev overskredne. Det vilde ikke tilfredsstille mig, men det vilde dog altid være noget. Naar man nu her glider ud over ogsaa de Beløb, er der i Virkeligheden ingen Grænse, vi kunne kun vente os, at der kommer nyt til, der er jo allerede bebudet adskilligt, som kan komme i næste Rigsdagssamling.

Jeg skal saa kun sige til den ærede

Ordfører, at jeg er med til at stille disse Ændringsforslag, uagtet jeg vil stemme imod Lovforslagets endelige Vedtagelse selv med disse Ændringsforslag, men det er der intet mærkeligt i. Naar der skal vedtages noget, som er slet, ønske vi, at det dog bliver saa lidt slet som muligt, men derfor ville vi ikke stemme selv for det, som er mindre slet end det meget slette, som blev vedtaget her ved anden Behandling. De Ændringsforslag, som vi opstille her, gaa ud paa, at Officererne skulde betale kommunale Skatter ligesom alle andre Beboere i Kommunen. Det er den rimeligste Ting af Verden. De kommunale Skatter ere Vederlag for de kommunale Goder, som Officererne komme til at nyde i samme Omfang som alle andre Beboere i Kommunen, og der er ingen rimelig Grund til, at de ikke som saa mange andre skulde svare Vederlag derfor, saa meget mere som de nylig have faaet en betydelig Lønforhøjelse og derfor kunne gøre det bedre end mangfoldige andre. I mange af disse Kommuner, til hvilke Garnisonerne henflyttes, vil desuden netop Garnisonernes Henlæggelse fremkalde en betydelig Stigning af de kommunale Skatter, og det bliver da dobbelt gret, at Officererne ikke skulde deltage deri.

Det er rigtigt nok, at der blev forelagt et særskilt Lovforslag angaaende denne Sag i dette Ting den 9. Marts, og at det blev henvist til et Udvalg, men dette Udvalg har formet sig som et Begravelsesudvalg, det har kun holdt et eneste Møde, i hvilket der blev affattet og afsendt nogle Spørgsmaal, som den højtærede Minister endnu ikke har besvaret. Der bliver altsaa ikke arbejdet i dette Udvalg, men denne Sag bør ikke begraves, og derfor ville vi have den frem til Afgørelse nu. Naar Sagen er rigtig, er det en daarlig Trøst, at der er Tid nok til at vedtage den i næste Samling. Ville de Herrer ikke vedtage den i denne, vedtage de den heller ikke i næste Samling, de ville være lige saa afhængige af Højre i næste Samling, som de ere i denne. Hele denne Valgperiode ere de fuldkommen afhængige af Højre; vi se Højre i denne Tid holde Valgmøde paa Valgmøde ude omkring i de Valgkredse, hvor Regeringspartiets Medlemmer ere valgte ved Højres Hjælp. Det vil ganske simpelt sige, at de tælle deres Prioriteters samlede Beløb op, og de Herrer kunne være ganske rolige for, at de nok skulde blive krævet indfrieede paa næste Valgdag, hvis de ikke